

Kmetijske in rokodelske novize.

Na svetlobo dane od z. k. kmetijske drushbe.

N° 27.

V frédo 3. Malisérpana.

1844.

Te novize pridejo vsako frédo na dvéh zhetertnih listih v Ljubljani na svetlo. Plazhujejo se v pisarnizi z. k. kmetijske drushbe v hiši 195 v Šalendrovi ulizi bliso Brega; sa Ljubljano in sa tiste, ki jih ne dobivajo po pošti, sa zelo leto s 2 fl., — sa pol leta s 1 fl.; prejmljejo se pa pri natiskovavzu na Bregu Nr. 190. Po pošti veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol leta 1 fl. 15 kr. Po vsih z. k. poštah se snajo dobiti.

Véneec

hvaležnosti in spoštovanja

Gospodu

Janezu K. Kersniku

starašini *) c. k. učeliša Ljubljanskiga in učeniku prirodoslovja, udu kranjske kmetijske družbe i. t. d. na dan obhajanja njegoviga godu od rodoljubnih učencev posvečen 24. Rožnicveta 1844.

Ti, ki ljubiš verno vdane
Svoje učence, o modrica
Domorodna! k so ti znane
Naše želje belodane,
Bodi dans nam pomočnica,
Počastiti učenika
V pesmi lastniga jezika!

Z rajskim sladkam naše žile
Naj napolni tvoja lira,
De se bodo čuti mile
Dolžne hvale v njih zbudile,
De z njih pesem sladka zvira,
Ki Njegove slavne dela
Celim svetu bode pela.

Ker ni čednosti na sveti,
Ki bi bolj češena bila,
Ko v ljubezni v serci vneti
Skazane dobrote peti,
Ktere roka je delila
Tvoja, učenik! mladosti
Tak številno v obilnosti.

*) Častljiv gosp. Kersnik je letas ravno 40 let učenik pri c. k. Ljubljanskih šolah.

Iz navadniga obzora
U narave svete hrame
Peljal nas si, kamor zora
Svitla ne prodre odzgora,
Kjer temá okó objame,
Ogrinjalo megle černe
Prosti um gosto zagerne;

Tu nam svétit' je začela
Rajska luč od Tebe vžgana,
Tu pozdrav'la zarja bela,
Ko sestra nas vesela
Od kraljev'ga solnea dana:
Glej! leskeče se v blišavi
Vse v dolini in višavi!

Zdaj zvestó smo Te sledili
V narave skrivne strani,
Nje moči se čudne učili,
Nje sladkosti s Tabo pili
V njenim krili skupej zbrani;
Tu smo mogli vsi spoznati,
De je narav sladka mati.

Tukaj um resnice zbira:
De ne vlada zgoda slepa,
De od Večniga vse zvira,
Čigar moč ves svet prestira,
In dobrota vse obklepa;
Sveta de modrost njegova
Večno je ena, večno nova. —

Ti učiš, de domovini
U besedi in v djanji,
Kakor nje hvalešni sini,
Naj domá bo al v ptujini,
Stanovitno bod' mo vdani;
Lástno de blagó zatara,
Kdor za rod svoj malo mara.

O vodnik naš prečastiti!
Kdo bi mogel Ti odreči
Vzeti nauk plemeniti,
Pokazano pot slediti,
Željui ter namen doseči?
Ko serce topí se Tvoje
V ognji domovine svoje!

Prejmi véneec gorke hvale
Za dobrote preobilne,
Ki bodo ko rož'ce zale
V naših sercih v vek dišale;
V njih zasluge neštevilne
So spomnike stav'le zlate,
De spomin ne vgasne na-Te.

Ven'c ni prvi naš ljubljeni,
Ki bo lepšal Tvoje čelo,
Kitijo Te nebrojeni,
Vedno mladi in zeleni;
Tróp mladenčev jih je plélo,
Ki z ljubeznijo gorečo
Tebi hval'jo svojo srečo. —

Nas valovi seer ločili
Bodo časa zdaj dereči,
Pa nauki in sveti mili
Tvoji vedno nam svetili
Bodo v sili in v sreči,
Kakor potniku v ptujini
Svitile zvezde v nočni t'mini.

Srečin! kter' njih slušal glase
Bo v življenja polznim teku,
Njemu venec sreče rase
Zdaj že za prihodne čase.
V poznih letih bo še rekel:
To je nauk učenika,
Hvala bodi Mu velika!

Domazhe shitne plemena poshlahtiti.

Vifokouzhen in v kmetifhtvu sveden uzhenik
gosp. Rossmässler nam je v nekimu némfhkimu

zhaopifu *) fredstvo rasodel, kako bi nafhi kme-

*) Forst- und landwirthschaftliches Jahrbuch Nr. 23. 1843. Leipzig und Dresden.